

Студенттер мен жас ғалымдардың
«ҒЫЛЫМ ЖӘНЕ БІЛІМ - 2018»
XIII Халықаралық ғылыми конференциясы

СБОРНИК МАТЕРИАЛОВ

XIII Международная научная конференция
студентов и молодых ученых
«НАУКА И ОБРАЗОВАНИЕ - 2018»

The XIII International Scientific Conference
for Students and Young Scientists
«SCIENCE AND EDUCATION - 2018»

12th April 2018, Astana

**ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ
Л.Н. ГУМИЛЕВ АТЫНДАҒЫ ЕУРАЗИЯ ҰЛТТЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ**

**Студенттер мен жас ғалымдардың
«Ғылым және білім - 2018»
атты XIII Халықаралық ғылыми конференциясының
БАЯНДАМАЛАР ЖИНАҒЫ**

**СБОРНИК МАТЕРИАЛОВ
XIII Международной научной конференции
студентов и молодых ученых
«Наука и образование - 2018»**

**PROCEEDINGS
of the XIII International Scientific Conference
for students and young scholars
«Science and education - 2018»**

2018 жыл 12 сәуір

Астана

УДК 378

ББК 74.58

Ғ 96

Ғ 96

«Ғылым және білім – 2018» атты студенттер мен жас ғалымдардың XIII Халықаралық ғылыми конференциясы = XIII Международная научная конференция студентов и молодых ученых «Наука и образование - 2018» = The XIII International Scientific Conference for students and young scholars «Science and education - 2018». – Астана: <http://www.enu.kz/ru/nauka/nauka-i-obrazovanie/>, 2018. – 7513 стр. (қазақша, орысша, ағылшынша).

ISBN 978-9965-31-997-6

Жинаққа студенттердің, магистранттардың, докторанттардың және жас ғалымдардың жаратылыстану-техникалық және гуманитарлық ғылымдардың өзекті мәселелері бойынша баяндамалары енгізілген.

The proceedings are the papers of students, undergraduates, doctoral students and young researchers on topical issues of natural and technical sciences and humanities.

В сборник вошли доклады студентов, магистрантов, докторантов и молодых ученых по актуальным вопросам естественно-технических и гуманитарных наук.

УДК 378

ББК 74.58

ISBN 978-9965-31-997-6

©Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия
ұлттық университеті, 2018

Российской Федерации. Однако стоит начать изнутри, заработав так называемый “репутационный капитал” у молодежи, что в будущем способствует и решению внешнеполитических проблем Союза.

Список использованных источников:

1. Адилова Л.Ф., Цорс Т.С. Имидж субъектов международной политики как результат управления коммуникацией (на примерах Евразийского экономического Союза и Организации объединенных наций// Евразийский союз ученых, № 2-5 (23), 2016, С. 93-96
2. Schenkkan N. Eurasian Disunion . URL: <https://www.foreignaffairs.com/articles/armenia/2014-12-26/eurasian-disunion> (дата обращения 24.03.2018).
3. Vladimir Putin’s Eurasian Economic Union gets ready to take on the world [Электронный ресурс]. URL: <https://www.theguardian.com/world/2014/oct/28/eurasian-economic-union-russia-belarus-kazakhstan> (дата обращения 15.03.2018)
4. Гарбузарова Е.Г. Проблемы формирования позитивного имиджа ЕАЭС на Западе// Вестник Кыргызско-Российского славянского университета, №11, 2017, С. 150-159
5. Casey M. Eurasian Economic Union: Dead on Arrival? .URL: <https://thediplomat.com/2015/01/eurasian-economic-union-dead-on-arrival/>(дата обращения 22.03.2018).
6. Договор о Евразийском экономическом союзе от 29 мая 2014 года. [Электронный ресурс]. URL: https://online.zakon.kz/Document/?doc_id=31565247#pos=1;-117 (дата обращения: 22.03.2018)
7. Информационно-аналитический центр [сайт]. [2012]. URL: <http://www.iacentr.ru/expert/14203/>(дата обращения 25.03.2018).
8. Евразийский экономический союз в цифрах: статистический ежегодник . Евразийская экономическая комиссия. – Москва: 2017. – 412 с. URL: http://www.eurasiancommission.org/ru/act/integr_i_makroec/dep_stat/ (дата обращения: 23.03.2018)
9. "Евразийский сетевой университет" в 2017 году подготовит первых специалистов в сфере интеграции ЕАЭС/ Ритм Евразии, 19.04.2016. URL: <https://www.ritm-eurasia.org/news--2016-04-19--evrazijskij-setevoj-universitet-v-2017-godu-podgotovit-pervyh-specialistov-v-sfere-integracii-eaes-23067> (дата обращения: 23.03.2018)
10. ЕАЭС в восприятии молодежи: «идеологический сосуд» не может быть пустым. URL: <https://regnum.ru/news/2232715.html> (дата обращения: 22.03.2018

УДК 327. 5

ЖАПОНИЯ: ҰЛТТЫҚ ЕРЕКШІЛІКТЕРІ ЖӘНЕ МӘДЕНИ САЯСАТЫ

Махамбетова Томирис

Tomiris_m@gmail.com

Л.Н. Гумилев атындағы ЕҰУ 4-курс студенті

Ғылыми жетекшісі Г.Қ. Букешова

Мәдениет саласында мелекеттік саясатын жүзеге асыру және қалыптастыру кезінде жаһандану жағдайларында елдің мәдени-рухани өмірдің салт-дәстүрлері мен тәжірибесі ғана ескермейді, сонымен қатар әмбебап сипаттағы халықаралық актілер қағидаттары (Адам құқықтар бойынша жаппай декларациясы(1948 ж.), әлеуметтік, экономикалық және мәдени құқықтар жөнінде Халықаралық шарт(1966 ж.), БҰҰ мыңжылдық Декларациясы (2000 ж.), сондай-ақ халықаралық мәдени серіктестіктің және мәдени саясаттын, мәдени сұрақтары бойынша ұсынымдар, конвенциялар, декларациялар, халықаралық мәдени серіктестік жөнінде Декларациясы (Табиғи және мәдени мұрасын сақтау жөнінде конвенциясы (1972

ж.), Мехико Декларациясы (1982 ж.), «Біздің мәдени әртүрлілігі» (1996 ж.) ЮНЕСКО Мәлімдемесі, «Даму мүдделерінде мәдени саласында саясаты бойынша іс әрекеттердің жоспары» (1998 ж.) есептеледі.

Халықаралық-құқықтық аспектісіндегі «мәдениет әлеуметтік тобын немесе қоғамын сипаттайтын эмоционалдық, зияткерлік, материалдық және рухани айқын көрсетілген сипаттардың жиынтығы» сияқты анықталады [3, 7].

Мамандар атап өткендей, заманауи жаһанданушы қоғамда екпіндей ауысатын әлемнің контекстінде әлеуметтік сәйкестіктің және мәдени саясаттың жаһандыратын сұрақтары, саясатын және мәдениеттің өзара байланысы ұлғаяды. «Жаһандану қатып қатқан жергілікті мәдениеттерге жай ғана әсер етпейді, ал олардың өзгеретін жаһандық жағдайын қоса өреді» [4, 391].

Джемисон Ф.Д. американдық философтың көзқарасынан жаһандану ұлттық мәдениеттердің теңдесі жоқ сіңісуі ғана емес, бірақ, сондай-ақ жана әлемдік мәдениетін қалыптастыру және мәдениеттің және бизнестің қосылуы [5, 123]. Жаһандандыру процестердің осындай даму векторына қарсы Межуев В.М. ресей философы шығады: «Нарықтың мәдениет заңның бағындырумен туындаған мұндай «жаһандану» мәдениет саласында оны азып-тозып өлуге және ұмытуға ұшыратып, ерекше этникалық және ұлттық мәдениетін басуға әкеледі» [6, 369]. Басқа жағынан жаһандану, этника сәйкестігінің шалпын көбінесе бастамашылық етіп мәдениетін өзара байыту үшін мүмкіндіктерін құрайды. «2004 жыл ішінде адамның даму жөнінде баяндамада: заманауи алуан түрлі әлеміндегі мәдени бостандығы» «жаһандану адамдар арасындағы байланысын кеңейтеді, өмір салтына, идеялар, құндылықтар алмасу тереңдігі және ауқымы бойынша теңдесі жоқ етіп жасайды» деп атап айтылған [7, 103].

Бұқаралық ақпарат құралдарының қарқынды таратуы, интернет-технологияның, теледидардың, киноның туындауы мәдениет функция мен құрылым жөнінде, демек, мәдени саясаты жөніндегі көріністі түбегейлі өзгертті. Разлогов К.Э., Э. және Кузьмин Е.И. ресейлік мәдениеттанушылар И. заманауи мәдениет екі бірін-бірі толықтыратын үрдістермен сипатталады-бір жағынан жынысы, жасына, дініне, кең таралған әуендер мен мәтіндерге, мәдени стереотиптерге немесе тіпті мекемелерге қарамастан адамдарды біріктіретін жаһандық массалық мәдениеттің қалыптасуына, ал екінші жағынан - әртараптандыруға, мәдени қоғамдастықтардың өсіп келе жатқан алуан түрлілігіне әкеледі. Психологиялық тіректердің іздеулерінде адамдар өздерінің «шыққан тегіне» жүгінеді-этностың «ядро» сәйкестігін жасайтын мәдени және тарихи салт-дәстүрлерге [8].

Заманауи жағдайларындағы Жапонияның мәдени саясатын «Жапониядағы жаһандану гомогендеуге әкелген жоқ, ал үлкен әртүрлілік пен көпқарама-қарсылыққа жол аша отырып, динамика түрде дамыды» деп қарастыруға болады [9, 96].

Ұлттық сәйкестіктің мәселесі Жапония алдында әрдайым тұратын, өйткені ол өзінің барлық тарихы ішінде шетел мәдениетін бейімдеді және алып пайдаланды. Жапонияда орта ғасырларында Қытайға (дәстүрлі сәйкестік) бағдарланды, кейін, Мэйдзи қалпына келтірумен бастап, Батысқа (инновациялық сәйкестік) қарай қайта бағдарланды. Чугров С.В. әлеуметтанушы көзқарасына сәйкес жапон санасы үшін инновациялық сәйкестік пен дәстүрлі сәйкестіктің қосылысына тән. Осылай, Жапонияда қосбірлікті сәйкестігі қалыптасты: сыртқы (институционалдық) — батыс және ішкі (рухани-адамгершілік) — қиыр шығыс [10, 84]. Жаһандалған әлемінде, қайда мәдениеттер мен мемлекеттер арасында шекаралар өшіріледі, жапондар өзін-өзі сәйкестендіруі жөнінде қайтадан ойлану қажет. Жоғарыда айтылғандай, мемлекеттің мәдени саясаты жаһанданған әлемнің жағдайларында ұлттық сәйкестігін ұстап тұруға және сақтауға қызмет етуге талап етілген. Жапонияның мәдени саясаты үш негізгі бағыттарда жүзеге асырылады: 1) мәдени мұраны сақтау ("Әлемдік мұра" ЮНЕСКО бағдарлама шегіндегі Жапония қызметі), 2) Өңірлердің мәдени жаңғыртуы (дағдарыс аймақтарында "мәдени индустрия" дамыту), 3) сыртқы мәдени саясаты (шетелде корпоративті жапония мәдениетін таратумен қамтамасыз етілетін әлемдік алаңында қолайлы Жапония беделін қалыптастыру). Жапонияда мемлекеттік мәдени саясатын екі

ұйым жүзеге асырады: Білім, мәдениет, спорт, ғылым мен Жапония үкіметінің техникалар (МЕХТ), сондай-ақ Жапонияның шет істердің Министрлігінің қамқорлығымен Жапон қорының Министрлік шегінде мәдениет аясындағы агенттігі. Мәдениет жөнінде агенттігі, негізінен, ішкі мәдени саясатына жауап береді (дегенмен, бірнеше кейбір бағдарламалар, мысалы, шетелдіктер арасында жапон тілдің таратуы сыртқы мәдени саясаттың бөлігі болып табылады), ал барлық әлем бойынша 19 филиалдары бар Жапон қоры ішкі мәдени саясатын жүзеге асырады. Мәдени мұрасы сақтау бойынша Жапония қызметі әлемнің мәдени саясаттың ең маңызды саласын білдіреді. 1972 ж. ЮНЕСКО бас конференциясы, мәдени құндылықтарын сақтау мәселесін зерттей отырып «адамгершіліктің мәдени және табиғи мұрасына зақымдануының, сондай-ақ оларды одан әрі қауіпті, зиянды және бүлдіретін құбылыспен ұлғайтатын әлеуметтік және экономикалық өмірдің дамуына дәстүрлі себептермен ғана шақыратын қиратуы одан әрі қауіп төндіреді» деген қорытындыға келді [11].

Елдің мәдени саясаты ішкі саяси сияқты және сыртқы саяси қызметі сияқты ажырамас компонентін білдіреді. Кең мағынада мәдени саясатын қағидаттардың және нормалардың жиынтығы ретінде, сондай-ақ әртүрлі мемлекеттік және қоғамдық институттар арқылы мәдениетін тарату және дамыту, жаңғырту, сақтау бойынша шараларды және жүйелердің шарасы ретінде қарастырады. Осылай, Флиер А.Я мәдениеттің ресейлік теорияшылы «халықтың жан-жақты терең инмәдениеттану және әлеуметтану бойынша ағартушылық, ойын-сауық, ғылыми, діни, шығармашылық, баспа, коммуникациялық, әлеуметтік-ұйымдастыру және басқа да мемлекеттік және қоғамдық институттар және білім арқылы жүзеге асыратын практикалық шаралардың және идеологиялық қағидаттар жиынтығы ретінде» мәдени саясатын анықтайды [1, 141].

Мәдени саясатын тар мағынасында-бұл мәдени саласында мемлекеттің қызметі болып табылады. Мәдени саясаты саяси билігімен кездесетін азаматтық қоғамы кеңістігінде билік және мәдениет қиылысында орыны бар. Мәдениет, билік және саясат тек ажырағысыз ғана емес, олар сәйкестігін және қоғамын қалыптастыратын біртұтас тұтастық элементтері болып табылады [2, 13].

Мәдени саясаты мәдени өндіру жүйелерін реттеу, мәдениет пен билік қарым-қатынасын қалыптастыруы, қоғамның мәдениеттері әртүрлі біркелкі топтардың қолдау мақсаттары болып қызмет етеді (мұрасының индустриясы, бос уақыт және ойын-сауық индустриясы, мәдени туризмнің индустриясы).

Кез келген елдің мәдени саясаты ішкі және сыртқы факторлардың ықпалына ұшыраған. Мәдениет саласында мемлекеттік саясатын жүзеге асыру және қалыптастыру кезінде жаһандану жағдайларында елдің мәдени-рухани өмірдің салт-дәстүрлері мен тәжірибесі ғана ескермейді, сонымен қатар әмбебап сипаттағы халықаралық актілер қағидаттары (Адам құқықтар бойынша жаппай декларациясы(1948 ж.), әлеуметтік, экономикалық және мәдени құқықтар жөнінде Халықаралық шарт(1966 ж.), БҰҰ мыңжылдық Декларациясы (2000 ж.), сондай-ақ халықаралық мәдени серіктестіктің және мәдени саясатын, мәдени сұрақтары бойынша ұсынымдар, конвенциялар, декларациялар, халықаралық мәдени серіктестік жөнінде Декларациясы (Табиғи және мәдени мұрасын сақтау жөнінде конвенциясы (1972 ж.), Мехико Декларациясы (1982 ж.), «Біздің мәдени әртүрлілігі» (1996 ж.) ЮНЕСКО Мәлімдемесі, «Даму мүдделерінде мәдени саласында саясаты бойынша іс әрекеттердің жоспары» (1998 ж.) есептеледі.

Халықаралық-құқықтық аспектісіндегі «мәдениет әлеуметтік тобын немесе қоғамын сипаттайтын эмоционалдық, зияткерлік, материалдық және рухани айқын көрсетілген сипаттардың жиынтығы» сияқты анықталады [3, 7].

Мамандар атап өткендей, заманауи жаһанданушы қоғамда екпіндей ауысатын әлемнің контекстінде әлеуметтік сәйкестіктің және мәдени саясаттың жаһандыратын сұрақтары, саясатын және мәдениеттің өзара байланысы ұлғаяды. «Жаһандану қатып қатқан жергілікті мәдениеттерге жай ғана әсер етпейді, ал олардың өзгертін жаһандық жағдайын қоса өреді» [4, 391].

Джемисон Ф.Д. американдық философтың көзқарасынан жаһандану ұлттық мәдениеттердің теңдесі жоқ сіңісуі ғана емес, бірақ, сондай-ақ жаңа әлемдік мәдениетін қалыптастыру және мәдениеттің және бизнестің қосылуы [5, 123]. Жаһандандыру процестердің осындай даму векторына қарсы Межуев В.М. ресей философы шығады: «Нарықтың мәдениет заңның бағындырумен туындаған мұндай «жаһандану» мәдениет саласында оны азып-тозып өлуге және ұмытуға ұшыратып, ерекше этникалық және ұлттық мәдениетін басуға әкеледі» [6, 369]. Басқа жағынан жаһандану, этника сәйкестігінің шалпын көбінесе бастамашылық етіп мәдениетін өзара байыту үшін мүмкіндіктерін құрайды. «2004 жыл ішінде адамның даму жөнінде баяндамада: заманауи алуан түрлі әлеміндегі мәдени бостандығы» «жаһандану адамдар арасындағы байланысын кеңейтеді, өмір салтына, идеялар, құндылықтар алмасу тереңдігі және ауқымы бойынша теңдесі жоқ етіп жасайды» деп атап айтылған [7, 103].

Бұқаралық ақпарат құралдарының қарқынды таратуы, интернет-технологияның, теледидардың, киноның туындауы мәдениет функция мен құрылым жөнінде, демек, мәдени саясаты жөніндегі көріністі түбегейлі өзгертті. Разлогов К.Э., Э. және Кузьмин Е.И. ресейлік мәдениеттанушылар И. заманауи мәдениет екі бірін-бірі толықтыратын үрдістермен сипатталады-бір жағынан жынысы, жасына, дініне, кең таралған әуендер мен мәтіндерге, мәдени стереотиптерге немесе тіпті мекемелерге қарамастан адамдарды біріктіретін жаһандық массалық мәдениеттің қалыптасуына, ал екінші жағынан - әртараптандыруға, мәдени қоғамдастықтардың өсіп келе жатқан алуан түрлілігіне әкеледі. Психологиялық тіректердің іздеулерінде адамдар өздерінің «шыққан тегіне» жүгінеді-этностың «ядро» сәйкестігін жасайтын мәдени және тарихи салт-дәстүрлерге [8].

Заманауи жағдайларындағы Жапонияның мәдени саясатын «Жапониядағы жаһандану гомогендеуге әкелген жоқ, ал үлкен әртүрлілік пен көпқарама-қарсылыққа жол аша отырып, динамика түрде дамыды» деп қарастыруға болады [9, 96].

Ұлттық сәйкестіктің мәселесі Жапония алдында әрдайым тұратын, өйткені ол өзінің барлық тарихы ішінде шетел мәдениетін бейімдеді және алып пайдаланды. Жапонияда орта ғасырларында Қытайға (дәстүрлі сәйкестік) бағдарланды, кейін, Мэйдзи қалпына келтірумен бастап, Батысқа (инновациялық сәйкестік) қарай қайта бағдарланды. Чугров С.В. элеуметтанушы көзқарасына сәйкес жапон санасы үшін инновациялық сәйкестік пен дәстүрлі сәйкестіктің қосылысына тән. Осылай, Жапонияда қосбірлікті сәйкестігі қалыптасты: сыртқы (институционалдық) — батыс және ішкі (рухани-адамгершілік) — қиыр шығыс [10, 84]. Жаһандалған әлемінде, қайда мәдениеттер мен мемлекеттер арасында шекаралар өшіріледі, жапондар өзін-өзі сәйкестендіруі жөнінде қайтадан ойлану қажет. Жоғарыда айтылғандай, мемлекеттің мәдени саясаты жаһанданған әлемнің жағдайларында ұлттық сәйкестігін ұстап тұруға және сақтауға қызмет етуге талап етілген. Жапонияның мәдени саясаты үш негізгі бағыттарда жүзеге асырылады: 1) мәдени мұраны сақтау ("Әлемдік мұра" ЮНЕСКО бағдарлама шегіндегі Жапония қызметі), 2) Өңірлердің мәдени жаңғыртуы (дағдарыс аймақтарында "мәдени индустрия" дамыту), 3) сыртқы мәдени саясаты (шетелде корпоративті жапония мәдениетін таратумен қамтамасыз етілетін әлемдік алаңында қолайлы Жапония беделін қалыптастыру). Жапонияда мемлекеттік мәдени саясатын екі ұйым жүзеге асырады: Білім, мәдениет, спорт, ғылым мен Жапония үкіметінің техникалар (МЕХТ), сондай-ақ Жапонияның шет істердің Министрлігінің қамқорлығымен Жапон қорының Министрлік шегінде мәдениет аясындағы агенттігі. Мәдениет жөнінде агенттігі, негізінен, ішкі мәдени саясатына жауап береді (дегенмен, бірнеше кейбір бағдарламалар, мысалы, шетелдіктер арасында жапон тілдің таратуы сыртқы мәдени саясаттың бөлігі болып табылады), ал барлық әлем бойынша 19 филиалдары бар Жапон қоры ішкі мәдени саясатын жүзеге асырады.

Мәдени мұрасы сақтау бойынша Жапония қызметі әлемнің мәдени саясаттың ең маңызды саласын білдіреді. 1972 ж. ЮНЕСКО бас конференциясы, мәдени құндылықтарын сақтау мәселесін зерттей отырып «адамгершіліктің мәдени және табиғи мұрасына зақымдануының, сондай-ақ оларды одан әрі қауіпті, зиянды және бүлдіретін құбылыспен

ұлғайтатын әлеуметтік және экономикалық өмірдің дамуына дәстүрлі себептермен ғана шақыратын қиратуы одан әрі қауіп төндіреді» деген қорытындыға келді [11, 1].

Қолданылған әдебиеттер тізімі:

1. Флиер, А. Я. (1997) Современная культурология: объект, предмет, структура // *Общественные науки и современность*. №2. С. 124–145.
2. Burns, P. M., Novelli M. (2006) *Tourism and Social Identities: Global Frameworks and Local Realities*. *Advances in Tourism Research*. Oxford: Elsevier Ltd.
3. Декларация Мехико по политике в области культуры (1984) // *Культура: диалог народов мира*. ЮНЕСКО. № 3.
4. Burns, P. M. (2005) *Social Identities, Globalisation, and the Cultural Politics of Tourism* // *Global Tourism*. Ed. By W. F. Theobald. Oxford: Elsevier Inc.
5. Глобализация и афро-азиатский мир (2007) *Методология и теория: Реф. Сб.* / РАН. ИНИОН. Центр научно-информационных исследований глобальных и региональных проблем. Отд. Азии и Африки. М.
6. Межуев, В. М. (2006) *Идея культуры. Очерки по философии культуры*.
7. Доклад ООН о развитии человека за 2004 год: культурная свобода в современном многообразном мире. URL: http://hdr.undp.org/en/media/hdr04_ru_complete.pdf.
8. М. Разлогов, К. Э., Орлова, Э. А., Кузьмин, Е. И. (2005) Российская культурная политика в контексте глобализации // *Журнал «Отечественные записки»*. №4 (24). URL: <http://www.strana>oz.ru/?numid=25&article=1094>.
9. Аоки, Тамоцу. (2004) Некоторые аспекты глобализации в современной Японии // *Многоликая глобализация*. Под ред. Бергера П. и Хантингтона С. М. С. 77–97.
10. Чугров, С. В. (2008) Япония уточняет свою идентичность перед вызовами глобализации: Восток встречается с Западом // *Глобальные вызовы — японский ответ*. М. С. 77–93.
11. ЮНЕСКО (1972) Конвенция об охране всемирного культурного и природного наследия. URL:<http://whc.unesco.org/archive/convention>ru.pdf>.

УДК 327

ТРАНЗИТНО-ТРАНСПОРТНЫЙ ПОТЕНЦИАЛ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН

Монгуш Шенне Кара-ооловна

shenmongush@gmail.com

магистрант 2 курса

Национального исследовательского Томского государственного университета, Томск, Россия
Научный руководитель – к.и.н., доцент кафедры мировой политики С.М. Юн

Геополитическая роль Республики Казахстан, то есть роль транзитного моста между Европой и Азией, а также между Россией и Китаем определяется ее расположением в центре евразийского континента. Она расположена на стыке Европы и Азии, благодаря чему обладает значительным транзитным потенциалом, предоставляя азиатским странам географически безальтернативную наземную транспортную связь с Россией и Европой. Главное преимущество, которым обладают транзитные коридоры, проходящие через территорию Казахстана, заключается в существенном сокращении расстояний. При осуществлении сообщения между Европой и Китаем через Казахстан расстояние перевозок уменьшается в два раза по сравнению с морским путем и на тысячу километров по сравнению с транзитом по территории России. Республика Казахстан располагает необходимым потенциалом для серьезной переориентации внешнеторгового баланса. Этот потенциал заключается, прежде всего, в уникальных транзитных возможностях страны: территория Республики Казахстан расположена на направлении сухопутного моста для